

Wyjątki personalne ze złożonej w Akademji Nauk pracy habilitacyjnej, z pominięciem istotnej a dla mnie - zupełnie niezrozumiałej pracy, odnotowałem dla naszej najbliższej rodziny.

Funkcje nomogramowalne przyjąć jako pracę i wyznaczyć termin jej publicznej jej obrony.

Dla poparcia tego wniosku należy nadmienić, że docent M. Warmus jest pierwszym i jak dotąd jedynym matematykiem polskim, dla którego głównym przedmiotem zainteresowań i badań naukowych są zagadnienia matematyki stosowanej, i który na tym polu uzyskał już wiele cennych i ważnych wyników.

Oprócz pracy powyższej, dotychczasowy dorobek naukowy docenta Mieczysława Warmusa obejmuje 20 prac naukowych drukowanych i dwie oddane do druku.

Wszystkie powstały w okresie ostatnich 10 lat.

Sam fakt przyjęcia do druku przez poważne czasopisma, stawiające autorom wysokie wymagania, dostatecznie świadczy o właściwym poziomie naukowym prac, a tym samym o żywej aktywności naukowej ich autora.

Większość prac należy do zakresu metod numerycznych i graficznych, mało w Polsce uprawianych, i Doc. M. Warmus jest jedynym specjalistą w tej dziedzinie.

Prace Duporg'a, Grovalla i Kelloga i radzieckie Smirnowa i Bitnera nie rozwiązują, gdyż podają kryteria dość złożone i nie nadające się do efektywnych obliczeń.

Praca o „Funkcjach nomogramowalnych” jest osiągnięciem poważnym. Daje ona pełne rozwiązanie jednego z podstawowych zagadnień nomografji prostymi środkami algebry liniowej, ujawniając inwencję i biegłość algebraiczną autora.

Praca ma poza tym dużą wartość użytkową, aczkolwiek bowiem dowody twierdzeń podstawowych (rozdział IV) są długie i żmudne z powodu występowania wielu przypadków i licznych związanych z nimi warunków, jednak uzyskane wyniki mogą być bezpośrednio stosowane w praktyce, jak to uwidocznił autor na wielu przykładach

---